

ARSZENYIJ TARKOVSZKIJ VERSEI

Európa Könyvkiadó, Budapest, Új Pegazus. 1988

Válogatta és fordította Baka István

Az utószót Szőke Katalin írta

Tartalom

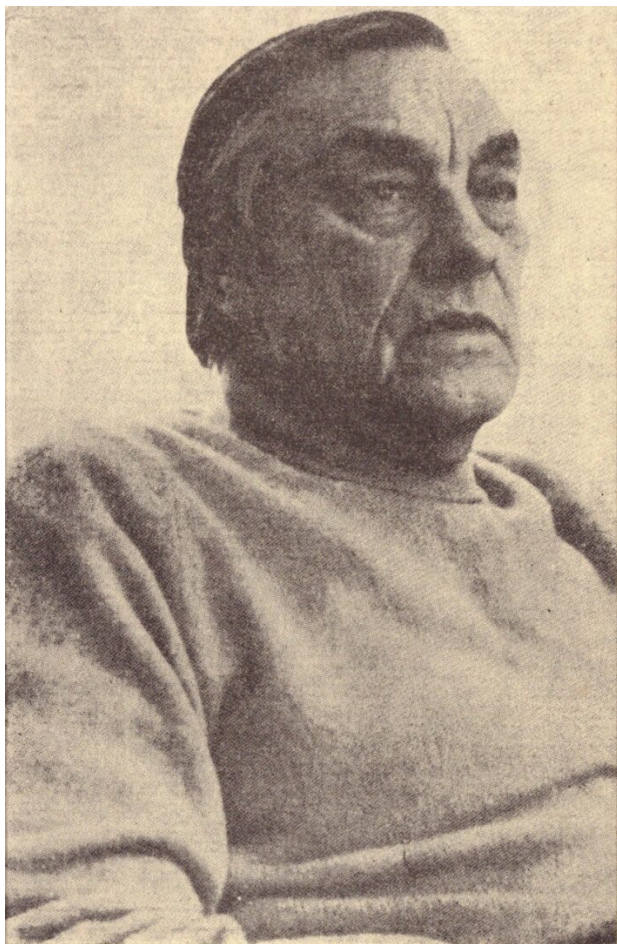
- [Tücsök](#)
- [Tábori kórház](#)
- [Vadászat](#)
- [A hó szaga](#)
- [Háború után](#)
- [Tábori telefon](#)
- [Titánia](#)
- [Teve](#)
- [Galambok](#)
- [Fák](#)
- [Vízparton](#)
- [Kézirat](#)
- [Füzetbe írt verssorok](#)
- [Nagymosás](#)
- [Nem alszom, hallom én](#)
- [Szél](#)
- [Az első együttlétek](#)
- [Sötétedik](#)
- [Június első éjszakája](#)
- [Szavak, szavak, szavak, többé nem kelletek](#)
- [Cinkék](#)
- [Idényzárás](#)
- [Élet, élet](#)
- [Álmatlanság](#)
- [Paul Klee](#)
- [Kései örökség](#)
- [Kisgyermekként megbetegedtem](#)

- [A ház – lakói távol – elaludt...](#)
- [Nem dajkál szitakötőket](#)
- [Aszály](#)
- [Midőn fenyők alatt, mint kényszer úzte rab...](#)
- [Mint negyven évvel ezelőtt](#)
- [Erről álmodtam én](#)
- [A dübörgés, a csengés még fülemben](#)
- [Ablakon ázott föld szaga árad](#)
- [Fel-felriad az alvó](#)
- [Téli erdő](#)
- [Árnyak közt árny vagyok](#)
- [Élt és meghalt...](#)
- [Az ősz utolsó napjai](#)
- [Ardon](#)
- [Ki töltötte a poharamat félig](#)
- [Médem](#)
- [Utószó \(Szőke Katalin\)](#)

Arszenyij
Tarkovszkij
versei

A kötet fülszövege Arszenyij Tarkovszkij fotójával:

Mire 1962-ben megjelent az akkor már ötvenöt éves költő első verseskötete, már rég minden orosz nyelven olvasó ismerte a nagy művek, nagy költők kitűnő műfordítójának a nevét, és természetesnek tartotta, hogy ez az elsőkötetes költő egy jelentős, érett lírikus mesterségbeli tudásának teljes fegyverzetében jelentkezik. Mára kicsit elfeledett világra nyit ajtót Tarkovszkij, a költő és filozófus: a mély, heves, olykor drámai szenvedélyek pokoljáró és katarktikus, ünneplés és emelkedett világára.

Húsz évvel később ritka sikerű válogatott kötete már irodalmi csemegének számított – s számít mai napig is hazájában a versértő közönség körében.